

Майсторство с. с. *тоже что майсторія.* Бол. 3. 474.

Майсторъ с. м. **Майсторка** с. ж. **Майсторче** ум. мастеръ, мастерица, мастерочекъ: За майсторъ-отъ, що го учили занает, и за учителъ-отъ по кошуля. *М. р. 518.* „Девойко, мори Марио! Ме пуши майсторъ до тебе, Ти да ми да 'яшь ибришимъ — Да ти сопиетъ фустан-отъ“. *М. 435.* Всѣка работа отъ майсторъ-тъ ся бои. *Ч. 137.* Дали е кула мегю два майстора? Даль е невѣста мегю два девера? *М. 332.* Що викнаха майсторе-то, Та зидаха дворове-то. *М. 381.* На тоя начинъ стари-ти господаре и масторе щатъ имжъ по-добры и по-вѣрны слугы и работницы. *Л. Д. 1869 р. 200.* Италианско-то искуство е пробияло пать тука въ Български-тъ дърворѣзници чрезъ рагузски стари майстори. *Л. Д. 1875 р. 41.* Райна е отъ добаръ корѣнъ... Баща ѝ са почита отъ сичко-то село, а майка ѝ е първата майсторка да тжче, да прѣде и да шаря. *З. 82.* Ехъ, майсторки еж нашите бабички! *З. 133.*

Майсь* (*māis, māias s. t. Mois de mai*) 1ое Мая (день, въ които въ некоторыхъ мѣстахъ Болгаріи (въ Пирдонъ) обманываютъ другъ друга, какъ у насъ первое Апрѣля): Иванъ цѣль день ходилъ да гони Михала по дюгенетъ и мехавитъ и пакъ са не сѣтилъ че днеска е Майсь (1-ой Май), тя го лѣжатъ. *М. 85—86, 83.*

Майтанъ с. м. острота, игра словъ, каламбуръ. Бол. 3. 474.

Майчинія с. ж. наследство послѣ матери: „Не продавай, лудо, не издавай Майчинія, лудо, татковнина“. *М. 299.*

Майчинъ пр. материнскій: Къща ми е майчинъ ми гробъ. *Р. 59.* Убади ми, милый мой майчинъ синко, да знаж. *Пс. 9—10 р. 16.* Премилый ми майчинъ синко! *ib. 17.* Сказвай ми, проче, милъ майцентъ синко! *ib. 18.* Майчина-та земя (метрополи). *Л. Д. 1876 р. 176.* **Майчинъ языкъ** отечественный языкъ: Добрий-тъ ученикъ са познава по това че той обича майчиний си языкъ. *Л. Д. 1876 р. 180.* **Майчинъ и бащинъ** **Вацинъ** и **майчинъ** умиый, ловкій, храбрый человекъ. Какъ ся не намѣри до сега нѣгдѣ нѣкой майчинъ и бащинъ въ тоя день да попрѣброи толкосъ голѣмы-ты и добры дѣла на тия велики мажи? *Л. Д. 1869 р. 227.* Намѣрило са е нѣкой бащинъ и майчинъ да му свѣти маслото. *Ст. 37.*

Майчю зв. пад. вмѣсто мамо, мале и майко: „Янкеде моя доащерю! Притажна ли е тевница?“ — „Притажна е майчю, притажна!“ *Ч. 321.*

Макавѣй имя собств. Въ Пирдонъ первый день успенскаго поста. **Макавѣи** мн. ч. Дни отъ первого до шестаго Августа. *Кн. 248.*

Макамъ (Мак.) м. дл. **Макнамъ** м. однокр. макау, макну: Мя сѣ стори голема гладіа: Стари люж пепель ми мака 'е, И млади-те трева ми насе 'е, Луди дѣца песокъ ми зобе 'е. *М. 37.* Па си седнаха